

N:o 143.

Herr J. G. Granlund: *Om upphäfvande af lagens stadgande i 30 kap. 1 § Rättegångsbalken rörande revisionsskillings erläggande.*

En klagan förefinnes i vårt land öfver de många invecklade förhållanden i vårt rättegångsväsende och dermed förenade kostnader.

Men af alla lagens föreskrifter synes den dock vara mest obillig, som bestämmer uti 30 kap. 1 § Rättegångsbalken, att den som vill söka Konungens pröfning af Hofrätts dom och utslag skall erlägga 200 daler, motsvarande 100 R:dr R:mt.

Visserligen medgifver 6 § af samma kap. befrielse från denna afgift för den som är medellös, men för att lagenligt styrka sin fattigdom och vinna en dylik befrielse äro ganska många svårigheter förenade, synnerligast för den som icke är alldeles utblottad.

Syftemålet med detta lagstadgande är att derigenom hindra processlystna parter att utan fog fullfölja mål till högsta instansen, som eljest anses blifva öfverhopad af göromål. Men lagens stadgande i 16 § af samma kap., att den som tappar skall betala sin vederpart kostnad och skada, som ofta uppgår till betydliga belopp, samt den strängare straffbestämmelse samma lagrum föreskrifver för den, som emot bättre vett och klara skäl drager saken under Konungen, torde vara tillräckligt för att icke missbruk härutinnan bör ega rum.

Jag vågar således värdsamt föreslå,

att lagens stadgande i 30 kap. 1 § Rättegångsbalken om revisionsskillings erläggande måtte upphöra att vara gällande.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

J. G. Granlund.